

BULLET PROOF FAITH

SERŽANT JEFF STRUECKER
ČLEN ŠPECIÁLNEJ VOJENSKEJ JEDNOTKY TASK FORCE
VYSLÚŽILÝ VOJAK AMERICKEJ ARMÁDY

Nepriestrelná viera

Udalosti v somálskom Mogadišu, ktoré upúťali pozornosť verejnosti vďaka knihe *Čierny jastrab zostrelený* (Black Hawk Down) a jej následnému filmovému spracovaniu, úplne zmenili môj život.

Všetko to začalo po strednej škole po rozhovore s človekom, ktorý robil nábor do armády. Počas rozhovoru som mu položil nasledovnú otázku: „Čo si myslíte, ktorá pozícia v armáde by sa dala charakterizovať ako najťažšia?“

„Výsadbár špeciálnych jednotiek,“ odpovedal bez zaváhania.

„Tak presne to chcem.“

CIELE

Keď som sa pridá k armáde, mal som dva ciele. Po prvé, chcel som si overiť, či výcvik, ktorý som absolvoval, stál za to a po druhé, chcel som otestovať svoju vieru v Boha. Vedel som, že najlepší spôsob ako naplniť tieto ciele, je dostať sa priamo na bojisko.

V roku 1989 som sa ocitol pod paľbou a v mnohých nebezpečných situáciách počas invázie Panamy, v rámci operácie „Just Cause“ a neskôr v Kuvajte, v rámci operácie „Púštna búrka“. No nikdy som si neuvedomoval, že mi ide o život.

SERŽANT JEFF STRUECKER
ČLEN ŠPECIÁLNEJ VOJENSKEJ JEDNOTKY TASK FORCE
VYSLUŽILÝ VOJAK AMERICKEJ ARMÁDY

SOMÁLSKO

V somálskom Mogadišu, v roku 1993, sa to však zmenilo. Organizácia Spojených národov poslala humanitárnu pomoc hladujúcim ľuďom vo východoafrických krajinách. V Somálsku v tom čase vládlo niekoľko vojenských diktátorov, pričom väčšina z nich nevnímala OSN ako hrozbu. Jeden z nich, Mohamed Farrah Aidid, to ale vnímal inak a začal unášať a likvidovať pracovníkov OSN. Pri jednom útoku zavraždil a zmrzačil dvadsať štyri Pakistancov.

Naša jednotka, Task Force Ranger, mala rozkaz Aidida a jeho kľúčových pomocníkov zajať, aby mohli byť postavení pred súd a zodpovedali sa za smrť pakistanských pracovníkov.

Pred našou poslednou misiou, tretieho a štvrtého októbra, mala naša jednotka, Task Force Ranger, za sebou šesť úspešných misií. Všetko šlo podľa plánu. Avšak počas siedmej misie, ktorá niesla názov *Čierny jastrab zostrelený*, nabrali veci iný smer.

KONVOJ

Mal som vtedy 24 rokov a mojou úlohou bolo veliť čate deviatich mužov v dvoch vojenských vozidlách, ktoré mali viesť konvoj pozostávajúci z desiatich vozidiel smerujúcich do mesta. Cieľom konvoja bolo vyzdvihnúť vojakov a členov špeciálnych vojenských jednotiek, ktorí boli helikoptérou zosadení na streche a v blízkom okolí budovy, ktorá bola cieľom vojenskej operácie. Našou úlohou bolo vyzdvihnúť ich spolu so zajatcami a vrátiť sa späť na vojenskú základňu.

Operácia šla podľa plánu s jednou výnimkou: vojak Todd Blackburn, v helikoptére *Čierny jastrab*, nezachytil spúšťačie lano a spadol z výšky 21 metrov na zem. Dopadol na hlavu a členovia záchranárskeho tímu usúdili, že to neprežije, ak sa mu neposkytne okamžitá lekárska pomoc. Hneď ako som došiel k budove, ktorá bola naším cieľom, dostal som rozkaz od veliteľa, aby som Todda priniesol späť na letiskovú základňu.

Naložili sme ho do jedného z dvoch vojenských vozidiel a vydali sa na spiatočnú cestu. V Mogadišu, ktoré má rozlohu asi sedem krát dva míle, bolo zhromaždených asi jeden a pol milióna ľudí, ktorí čakali na jedlo.

PILLOVA SMT

Keď sme odbočili na Hawlwadigskú cestu smerom na letisko, vyzeralo to tak, akoby celý 1,5 miliónový dav stál po strechách, vo dverách a oknách a strieľal po nás. Po stranách auta som umiestnil vojakov, ktorí nás mali brániť. Seržant Dominick Pilla, najlepší guľometný strelec, akého som kedy poznal, sedel za mnou a zostreľoval ciele po pravej strane nášho vozidla.

Ako sme prechádzali spíškou nepriateľských nábojov a granátov, somálsky ostreľovač namieril na Dominika svojou AK-47. Vystrelili v tej istej chvíli a obaja zomreli. Pila dostal priamy zásah do čela a bol na mieste mŕtvy, zložiť sa do lona vojaka Tima Moynihana.

Tim spanikáril a začal strácať nad sebou kontrolu. Vykrikol: „Seržant Struecker, Dominick Pilla to schyťal! Dostal to! Je mŕtvy!“ Keď som sa obzrel vzad, všade bola Pillova krv.

Nachvíľu ma ako všetkých v aute zachvátila panika. Jediné, čo ma napadlo povedať Moynihanovi bolo: „Tim, zaujmi Dominikovu pozíciu a zostreľuj všetky ciele vpravo. Musíš nás udržať pri živote.“

Keď sme napokon došli na letisko, pomyslel som si: „Vďaka Bohu, som nažive.“

NÁVRAT

Keď medici preniesli Todda Blackburna a Pillovo telo, hlavný veliteľ mi povedal: „Helikoptéra Čierny jastrab bola zostrelená. Zober svojich mužov a vráťte sa späť do mesta.“

Pomyslel som si, že je to nemožné. Poslal som chlapcov doplniť muníciu a palivo. Ja som zatiaľ zotieral z auta Dominikovu krv a premýšľal nad tým, že dnes v noci zomriem. Bol som skalopevne presvedčený, že za takýchto okolností ma čaká istá smrť.

BOŽE, POTREBUJEM ŤA

Nevedel som, čo mám robiť, ani čo povedať, tak som urobil to, čo by v takejto situácii urobil každý kresťan. Modlil som sa. Nevyjednával som s Bohom, ani som z neba nepočul hromový hlas. Jednoducho som povedal: „Bože, potrebujem tvoju pomoc. Nedokážem to sám niest’.“ Potom som si predstavil Ježiša v Getsemanskej záhrade.* Videl som ho, ako sa skláňa pred Ocom na kolená a modlí sa predtým, ako má na seba zobrať kríž. Počul som ho tak, akoby stál vedľa mňa: „Bože, ak je to možné, odním odo mňa tento kalich.“ Pomodlil som sa tie isté slová. Potom som si spomenul, ako Ježiš pokračoval: „Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane.“

V tú chvíľu som si uvedomil to, čo som vedel od svojich trinástich rokov, keď som sa stal kresťanom. Keď som kresťan, nezáleží na tom, čo sa udeje v tomto živote, či budem žiť alebo zomriem, lebo ma Boh pevne drží vo svojich rukách.

Moja manželka Dawn mi len nedávno napísala, že čakáme dieťaťko. Myslel som na to, že ju už nikdy neuvidím a nikdy nebudem držať v náručí naše dieťa.

Ak nejakým zázrakom túto situáciu prežijem, vrátim sa späť domov ku svojej rodine. Ako kresťan som ale takisto vedel, že ak zomriem, vrátim sa domov ku svojmu Spasiteľovi. Teda nezávisle na tom, čo sa so mnou stane dnes v noci, pôjdem domov. Budem v bezpečí.

*Matúš 24:26-29

BEZ STRACHU

Od tej chvíle som nepocíťoval strach. Nezáležalo na tom, či zomriem, alebo či ostanem nažive. Stále som bol presvedčený, že v noci všetci zomrieme. Modlil som sa: „Bože, nedovoľ, aby zomrel ďalší z mojich chlapov.“

Ako sme nakladali veci do auta, prišiel za mnou jeden z mojich mužov, Brad Thomas, a povedal: “Seržant, ja nemôžem ísť. Doma mám rodinu, nemôžem ísť, viem, že tam zomriem.“

Povedal som: “Brad viem, že máš strach. Všetci máme strach. V skutočnosti, ak by si strach nemal, bol by si psychicky narušený. Brad, nemysli si o sebe, že si zbabelec len preto, že máš strach. Rozdiel medzi hrdinom a zbabelcom neurčuje strach ale to, čo s tým strachom urobíš. Nemôžem ťa donútiť, aby si šiel, ale potrebujem ťa tam.

Nechal som ho samého a nastúpil som do auta. V spätnom zrkadle som videl, ako zodvihol svoju zbraň a nastúpil do auta s plným vedomím, že ide na istú smrť. Bol ochotný zomrieť, aby tak naplnil svoje poslanie. Cítil som, ako sa mi srdce naplní hrdosťou a vyšiel som z brány.

Po druhý krát sme opúšťali vojenskú základňu. Somálčania vytvárali na ceste zátarasy a na každej križovatke boli naukladané vzniečené pneumatiky. Strieľali do nás, hádzali granáty len zo vzdialenosti troch metrov. Bol to zázrak, že sa žiaden z mužov nezranil. Čoskoro sme sa

dostali ku skupine vojakov, ktorí boli v zasiahnutých vozidlách. Niektorí boli mŕtvi, iní vážne zranení. Autá neboli pojazdné, tak sme ich preložili k nám a odniesli späť na základňu. Pomyslel som si, že teraz sme už v bezpečí, pretože sme už všetkých dostali odtiaľ preč. Sme v poriadku!

OPĀTOVNÝ NĀVRAT

Veliteľ nám však oznámil, že polovica mužov je ešte stále v meste a tak nás tam poslal po tretí krát.

Potrebovali sme pomoc a tak sme požiadali najbližšiu základňu jednotiek OSN, aby sa k nám pridala s tankami a obrnenými transportérmi.

Vytvoril sa rozsiahly konvoj, vrátane dvoch pakistanských tankov a malajzijských obrnených transportérov, ktorého cieľom bola záchrana našich mužov. Myslel som si, že Somálčania nebudú útočiť na obrnené transportéry. Avšak v momente, ako sa na hlavnej ulici objavil tank, z každej somálskej zbrane sa ozval výstrel.

Nasledujúcich dvanásť hodín si konvoj razil cestu mestom. O ôsmej hodine nasledujúceho rána sme napokon našli všetkých našich mužov. Moje auto malo na spiatočnej ceste nasledovať posledný tank. Pomyslel som si: „Tank odchádza skôr ako my?“ Povedal som guľometnému strelcovi, Bradovi Paulsonovi: “Budeme posledným vozidlom, a preto si nastav zbraň dozadu, pretože každý, kto tam ostane, je na strane nepriateľa.“

Asi po jednej míli Brad zakričal: „Seržant, dole ulicou za nami utekajú muži.“ Otočil som sa a uvidel som skupinu pätnástich amerických vojakov vystrašených na smrť, ako utekajú strieľajúc napravo a naľavo. „V meste sme nechali pätnásť našich mužov!“ Dohodli sme sa s hlavným veliteľom, ktorý bol v aute pred nami, že sa od konvoja oddelíme. Cúvli sme, naložili sme tých mužov a odniesli ich do bezpečia.

AKO SA TO MOHLO STAŤ?

Nikdy nezabudnem na to, čo som videl na štadióne. Ani krv, ani guľky sa ma nedotkli natoľko, ako práve táto udalosť. Boli to muži, s ktorými som dlhé roky slúžil. Už dávno pred tým, ako sme šli do Somálska, vedeli, že som kresťan. Pokúšal som sa hovoriť im o svojej viere, ale nechceli o tom ani počuť.

Štvrtého októbra títo tvrdí, vojnou zocelení chlapi prichádzali za mnou so slzami v očiach a s množstvom otázok. „Ako sa nám niečo také mohlo stať? Patríme predsa medzi tých najlepších na svete. Prečo Boh dovolil, aby sa to stalo? Čo sa stalo môjmu priateľovi, ktorý práve prišiel o život?“

ODPOVEĎ

Bolo mnoho otázok, na ktoré som nemal odpoveď, no bola jedna, na ktorú som zodpovedať dokázal. Čo sa stane, ak zajtra zomriem? Počas niekoľkých nasledujúcich dní som na ňu zodpovedal každému, kto bol ochotný vypočuť si, čo sa s ním stane, ak zomrie.

„Odpoveď,” povedal som, “nájdeme v Biblii. ‘A ako je ľudom uložené raz zomrieť a potom príde súd.’* Neviem, kedy zomrieš, ale každý z nás raz zomrie a potom sa postaví pred súdnu stolicu Božiu. Rozdiel medzi kresťanom a nekresťanom je nasledovný:

Keď sa pred Boha postavia kresťania, nebudú odsúdení za svoje hriechy. Nebudú odsúdení na to, čo urobili zle vo svojom živote.”**

Keď sa Ježiš Kristus večer modlil v Getsemanskej záhrade, vedel, že neexistuje iný spôsob ako zmieriť človeka s Bohom, iba Jeho smrť. Učinil rozhodnutie, že zavŕši svoje poslanie a stane sa cestou, ktorou sa človek bude môcť dostať k Bohu. Keď zomrel na kríži, zaplatil za všetko, čo sme kedy urobili zle, v našej minulosti, prítomnosti a budúcnosti.

V súdny deň budú pred Bohom stáť dve skupiny ľudí. Prvú skupinu tvoria tí, ktorí nikdy neuverili v Ježiša ako svojho Spasiteľa. Títo ľudia budú niest' v plnosti dôsledky svojich hriechov, večné oddelenie od Boha. Druhú skupinu tvoria tí, ktorí povedali: „Vkladám svoju dôveru a vieru výhradne v Ježiša Krista. Verím, že keď zomieral na kríži, zaplatil za moje hriechy.“ Títo strávia večnosť s Bohom Otcom v nebesiach.

Ak by si teraz zomrel, máš istotu, že máš večný život? Keď sa postavíš pred Boha, budeš tam stáť s vedomím, že tvoje hriechy sú odpustené kvôli Ježišovej smrti na kríži, alebo tam budeš stáť odsúdený za svoje hriechy?

Ak nevieš s istotou povedať: „Viem, že ak by som v tejto chvíli zomrel, strávim večnosť s Bohom v nebesiach,“ potom je to samovražda kráčať ďalej životom bez toho, aby si Ježiša nepožiadal, aby sa stal tvojím Spasiteľom. Chcel by som ti dať príležitosť urobiť záväzok voči Bohu a navždy dať do poriadku svoj vzťah s Bohom. Ježiš povedal, že ak Ho o to požiadaš, vstúpi do tvojho života, odpustí ti hriechy a dá ti večný život.

Toto je jednoduchá modlitba, ktorú sa môžeš pomodliť. “Pane Ježišu, ďakujem, že si zomrel na kríži a zaplatil tak dlh za moje hriechy. Zaslúbil si, že vstúpiš do môjho života, odpustíš mi moje hriechy a dáš mi večný život. Viem, že ty neklameš, a preto ti ďakujem, že si vstúpil do môjho života tak, ako si to zaslúbil. Od tejto chvíle budem veriť tvojmu Slovu, že žiješ vo mne. Amen.”

*Židom 9:27

**Ján 3:17-18

NAPÍŠTE MI

Ak si sa modlil túto
modlitbu, skontaktuj sa
so mnou prosím cez webovú
stránku:

WWW.BPFAITH.COM

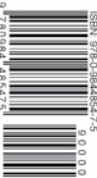
aby som ti mohol zaslať študijné materiály,
ktoré ti pomôžu rásť vo vzťahu s Bohom.

**BULLET
PROOF
FAITH**

VALOR
A COVERT

ISBN 978-0-9844854-7-5

9 00000

9 780984 485475